

Обличчя незалежності. Вихованці ЛьвДУВС

Цьогоріч Україна відзначає 31-у річницю своєї незалежності. У час повномасштабної війни мусимо плекати нове покоління українців, адже це люди, які зросли у вільній країні. Нещодавно вони були ще підлітками, які закінчували школу й, хвилюючись, вступали до вишу. Тепер це – курсанти й студенти, готові будувати наше спільне європейське майбутнє.

З нагоди державних свят, Дня Прапора та Дня Незалежності, ми поцікавилися у вихованців ЛьвДУВС, чим для них є незалежність – фізична й ментальна. Ось що відповіли наші здобувачі.

Владислав САВЮК, голова Ради курсантсько- студентського самоврядування

«Незалежність – це передусім свобода. А також – можливість залишатися собою, самостійно визначати цілі, завдання та методи їх досягнення. Століттями українці боролися за незалежність, тож у наш час ми зобов'язані бути достойними громадянами України, пишатися своїми традиціями, мовою, визначними людьми, цінувати та берегти свободу».

Вікторія ЧЕРЕВКО, факультет № 1

«Сьогодні наша держава вкотре відстоює незалежність, адже її хочуть у нас забрати. Це наштовхнуло мене на твердження, що незалежність – це постійна боротьба. Для українців свобода і гідність завжди були основоположними цінностями, й саме вони спонукали давати відсіч за для вільного та кращого майбутнього своєї держави та нації. Незалежні – означає вільні!».

Юрій СОЧИН, факультет № 3:

«Боротьба за незалежність продовжується навіть тоді, коли вона вже здобута. До неї прагнуло не одне покоління українців, і саме нашому випало розбудувати вільну демократичну державу, навіть під час повномасштабної війни. Але важкі часи породжують сильних лідерів, тож все у наших руках!».

Вікторія Махомет, Інститут права:

«День Незалежності України – це день гордості для кожного з нас. День, коли ми повинні збагнути цінність нашої волі. Бо історія незламності України – це не рік і не день, а тисячолітня історія. Сьогодні нам знову доводиться відстоювати незалежність й кричати усьому світу, що ми самостійні та вільні. З 2014-го року Україну накрила чорна хмара безжальної російської агресії, яка для мене та моїх однолітків триває цілу юність. Моє серце щодня наповнюється гордістю за наших бійців, за наше прагнення до єдності та порозуміння».

Кароліна ГАПЧИЧ, Інститут управління, психології та безпеки:

«Для мене «незалежність», як термін, означає «не залежати ні від кого». Бо суверенна Україна – це держава, де панує мир між народом та владою, а їхні рішення вільні від чужого впливу. Де сили і міць, розум і справедливість, мир і благо об'єднуються».

У час війни наша незалежність виявляється у силі й незламності українців. Завдяки їй ми можемо міцно тримати оборону та самостійно вирішувати свою долю».

Максим Чухліб,
світлина надані вихованцями університету

Вихованці ЛьвДУВС долучилися до соціальної акції «Відкрита аудиторія» із вшанування загиблих на війні студентів

До Дня молоді Студентська рада Львова ініціювала проведення соціальної акції «Відкрита аудиторія». У її рамках заклади вищої освіти міста мають віддати шану полеглим під час російсько-української війни студентам.

Здобувачі ЛьвДУВС також взяли участь у цій акції – вони розмістили у навчальних аудиторіях фото випускників університету, які поклали життя, захищаючи Україну від загарбників.

Хлопці та дівчата запалили поруч

з портретами лампадки та хвилиною мовчання вшанували імена українських героїв: випускника Інституту права Андрія Решетилова, який загинув 28-го лютого на Житомирщині; Тараса «Хаммера» Бобанича, також здобувача Інституту права, життя якого обірвалося 8-го квітня у Харківській області поблизу Ізюма; Володимира Петрика, вихованця факультету № 1, який поліг 29-го квітня на Луганщині поблизу Лисичанська; Савелія Бахтінова, теж випускника Інституту права, який загинув 3-го червня.

Відділ зв'язків із громадськістю ЛьвДУВС, світлини надані організаторами акції

Працівник КОРДу навчав курсантів основ тактичної медицини

До Львівського державного університету внутрішніх справ завітав представник підрозділу КОРД. Разом із викладачами кафедри тактико-спеціальної підготовки фахівець провів для курсантів факультету № 3 практичне заняття із тактичної медицини.

Майбутні правоохоронці ознайомилися із військовим алгоритмом MARCH, побачили процес накладання турнікету й биндажу, дізналися про різні методи евакуації пораненого з поля бою. Крім того, працівник КОРДу давав інші практичні поради щодо ефективних дій військовослужбовця під час взаємодії з потерпілим.

Наприклад, підійти, підбігти, чи під-

повзти до пораненого та допомогти побратимові вас впізнати й звернутися до нього вголос, а тоді забрати його вогнепальну зброю. Адже людина у стані шоку не завжди зрозуміє, де свій, а де ворог. Після цього варто якомога швидше зупинити масивну кровотечу за допомогою турнікета чи тампонади, відтягти пораненого в укриття і надалі діяти за алгоритмом MARCH.

Максим Чухліб, світлини автора

Курсанти взяли участь у змаганнях із поліатлону

У Львівському державному університеті внутрішніх справ відбулися змагання із поліатлону. А спробували себе у них молоді правоохоронці з других-четвертих курсів.

Захід передбачав два види випробувань: стрільба із пневматичної зброї, що проводила-

ся у тирі університету, та змагання з бігу, які відбулися на стадіоні. Суддями спортивного заходу були доценти кафедри спеціальної фізичної підготовки Тарас Мороз та Оксана Чичкан, а також доцент кафедри тактико-спеціальної підготовки Сергій Банах.

В особистій першості серед хлопців перемогу здобув Станіслав Павленко, третьокурсник факультету № 1; друге місце посів Данило Нестечук, який навчається на третьому курсі факультету № 2; третє – Станіслав Сіданич, другокурсник факультету № 3.

Серед дівчат перше місце отримала Надія Гундерук, четвертокурсниця факультету № 1; друге місце посіла Анастасія Дусь, другокурсниця факультету

№ 1; третє місце посіла команда третьокурсників факультету № 1. Додамо, що на цьому рівні судді оцінювали команди за сумою здобутих балів із кожного виду спорту.

Такі змагання у ЛьвДУВС відбуваються регулярно. Завдяки їм курсанти університету не лише підтримують хороший фізичний стан, а й вчаться працювати у команді та заводять нові знайомства. Вітаємо переможців!

Відділ зв'язків із громадськістю ЛьвДУВС

№ 1; третьою була Анастасія Шуляк, вихованка 4-го курсу факультету № 1. Особисту першість визначали відповідно до правил змагань із поліатлону.

У командній першості перемогу здобули другокурсники факультету № 3; на другому місці опинилися четвертокурсни-

Вихованка ЛьвДУВС долучилася до проєкту урбаністичної практики «Монументалка»

Вже не вперше ми пишемо про активну діяльність талановитої представниці факультету № 1 Вікторії Черевко. Поміж навчанням на слідчого, кульовою стрільбою та модельною діяльністю, вона ще й активно займається творчістю. Цього разу Вікторія взяла участь у проєкті урбаністичної практики, ментором якого є відомий художник-монументаліст Сергій Радкевич.

Подія триватиме до вересня і на її фінальній стадії командам учасників буде довірено створення муралів у різних районах Львова. Такий комплекс заходів організували для молодих митців та арт-менеджерів – на лекціях «Монументалки» їх вчать працювати з урбаністичним середовищем та правильно взаємодіяти з громадою.

«Наприкінці проєкту моя команда створюватиме мурал у Франківському районі Львова. Я вважаю, що

такі ініціативи добре розбавляють буденну сірість міста, додаючи до неї трохи барв. Крім того, це хороший інструмент для того, щоб ділитися ідеями з громад-

ськістю й рефлексувати над важливими суспільними проблемами», – розповідає Вікторія Черевко.

Проєкт реалізують у співпраці з Українсько-данським молодіжним домом, а також за допомогою простору дизайну та медіа Pixlab.

Максим Чухліб

«Спіймати Кайдаша»: український серіал, який варто переглянути до Дня Незалежності

До державних свят, Дня Прапора та Дня Незалежності, редакція газети «Мій ЛьвДУВС» підготувала для вас розповідь про один із найкращих українських серіалів – «Спіймати Кайдаша». Це – сучасний погляд на повість «Кайдашева сім'я» Івана Нечуя-Левицького, де події звично відбуваються у селі Семигори, але у наш час. Серіал добре відображає, як жили українці впродовж 2000-х–2010-х років та кмітливо рефлексує над важливими подіями у нашій державі.

«Спіймати Кайдаша» – це фразеологізм, що означає «зажуритися, замислитися». Таку назву сценаристка Наталка Воробит взяла для свого серіалу, адже вважала, що фраза найкраще передає дух сучасності, вдало підкреслює ідею проекту та не буде викликати прямих аналогій із канонічною «Кайдашевою сім'єю», яка могла вже набриднути школярам. Бо насправді серіал лише базується на основному сюжеті твору Нечуя-Левицького і пропонує глядачеві багато нових актуальних сюжетних ліній.

Наприклад, лейтмотив полягає не лише у вічних сварках Кайдашів, а й у зображенні історичних подій – економічної кризи 2008 року, президентських виборів 2010-го, Революції гідності та початку антитерористичної операції на Сході. За сюжетом, молодший син Лаврін (Григорій Бакланов) обирає патріотичну позицію, в той час як старший Карпо (Тарас Цимбалюк) підтримує проросійські сили.

«Спіймати Кайдаша» добре відображає побут тих часів, бо герої телешоу розмовляють характерним суржилом, мають відповідні меблі, килими й серванти (які, мабуть, були у кожного), ходять на сільські дискотеки, де грає музика 2000-х та переживають проблеми, важливі для будь-якого жителя сучасного українського

села. Плин часу відображається завдяки трансляції телевізійних новин, що вказують на різні історичні періоди, протягом яких відбувається дія телешоу.

Серіал зібрав під своїм крилом талановитих акторів, які грають жваво, без фальші й театральщини. Чого лише варті Омелько Кайдаш у виконанні Віктора

Жданова й Маруся Кайдаша, яку зіграла Ірина Мак – на екрані вони постають реалістичними й колоритними жителями сучасної України.

Омелько п'є у характерних «наливайках» і ремонтує автомобілі, а Маруся – типова сільська жіночка, яку цілком можна зустріти десь на базарі. Антоніна Хижняк чудово виконала гостру на язик, але ніжну всередині Мотрю, яка працює бухгалтером,

а Дарина Федина – юну, тендітну й боязку Мелашку, яка вагітніє і одружується з Лавріном навіть не закінчивши навчання у школі.

Багато критики було вилито на «Спіймати Кайдаша» через надмірний ужиток суржику – мовляв, творці серіалу популяризують це шкідливе для нашої мови явище. Насправді ж, лише через суржик у серіалі тисячі українців змогли в ньому впізнати себе, бо «Спіймати Кайдаша» – це наче дзеркало й безкомпромісне зображення побуту, потреб і «гризот» сучасних селян.

Вам точно варто подивитися цей серіал до 31-річчя нашої незалежності. Адже це одне із небагатьох справді якісних і вартісних українських телешоу, з цікавим, продуманим сюжетом, чудовою грою акторів, колоритними декораціями і музикою. Коли бачиш, як сучасна Кайдашева сім'я потрапляє у комічні ситуації під композицію «Шо з-под дуба» гурту «ДахаБраха» – розумієш, наскільки добре він репрезентує українську реальність часів незалежності. А коли дістаєшся до фіналу останньої 12-ої серії, не можеш не зронити сльозу.

Максим Чухліб,
фото телеканалу «СТБ»